

Kommunerne samtidig lette disse Skattebyrder, ellers vil der fremkomme et Misforhold. Dette har man ogsaa haft for Dje ved Redaktionen af Loven. Nu er Forholdet ellers ordnet saaledes, og da navnlig under Hensyn til, at Indkomst- og Formueskatten opkræves ved de kommunale Autoriteter, at Opkrævningen af de Skatter, der overgaa til Kommunerne, fremdeles blive paa Statens Haand. Det er noget, der giver sig af sig selv, for saa vidt man kun overfører en Del af Bygningsskatten og en Del af Gammelskatten. Men naar man overfører hele Land- og Vigningskatten, kunde man selvfølgelig lægge Opkrævningen i Kommunerne Haand som en selvstændig Skat til Kommunerne. Det er imidlertid mere formaalstjenligt at lade Staten vedblive sin Opkrævning som hidtil. Derved opnaar man nemlig, at der ikke lægges en ny Opkrævningsbyrde paa Kommunerne, og da det hele gaar ind i en Afregning mellem Staten og Kommunerne, tror jeg, denne Ordning vil være meget heldig. Opgørelsen mellem Staten og Kommunerne sker da paa Grundlag af en foreløbig Beregning af Skatten, og Opgørelsen berigtiges saa senere paa Grundlag af den virkelig oppebaarne Skat. Denne Ordning slaar til for alle Skatter undtagen for Vigningskatten i Kjøbenhavn og Kjøbstæderne, hvor der er det særlige Forhold, at Vigningskatten ikke er lagt paa Beboerne men paa selve Kommunerne med bestemte Beløb, for hvilke dog kommer til Afgang den Vigningskat, som svares af Hartkornet i Kjøbenhavn og Kjøbstæderne. Her vilde det jo være en Omvej, naar Kommunerne skulde betale deres Bidrag til Staten, medens Staten saa skulde tilbagebetale det samme Beløb. Derfor er det fastsat, at for Kjøbenhavn og Kjøbstæderne bortfalder Vigningskatten, og at Land- og Vigningskatten af Hartkornet i Kjøbenhavn og Kjøbstæderne for Fremtiden skal svares til Kæmnerkassen som en Skat paa fast Ejendom. Det er jo ikke store Beløb, der svares af Hartkornet i Kjøbenhavn og Kjøbstæderne i Land- og Vigningskat.

Det næste Spørgsmaal, der har været at tage under Overvejelse ved Affattelsen af dette Lovforslag, har været at drage Omhu for, at denne Overførelse af Skatter fra Staten til Kommunerne kommer Skatteyderne til gode. Det kan tænkes, skønt jeg tror ikke det i Virkeligheden vil have meget paa sig, at Kommunerne efter at have faaet overdraget Skatten fra Staten vil sige: Vi have faaet en forøget Indtægt, vi vedblive at oppebære de samme Ydelser fra vore Beboere som hidtil, og vi have altsaa mere at

give ud, vi forøge vore Udgifter. Jeg tror ikke, at et saadant Raisonnement vil vise sig i Virkeligheden, men man skal imidlertid ogsaa sikre sig mod sligt, og derfor har Lovforslaget optaget Bestemmelser i saa Henseende. Den første Bestemmelse angaar Staden Kjøbenhavn, hvor det, saa snart Overgangen er sket, vil blive Reglen, at den kommunale Indkomstskat ikke kan udskrives med mere end 2 pCt., medmindre Indenrigsministeriet dertil giver sit Samtykke. Trede Medlemmer ville vide, at i Kjøbenhavn udskrives Indkomstskatte nu med 3 pCt., men den Bygningsskat, som overføres til Kjøbenhavn, ækvivalerer fuldt ud den ene Procent af Indkomstskatte, og for Skatteydernes Skyld maa man altsaa sikre sig, som jeg har sagt, at den kommunale Indkomstskat bliver nedsat med et dertil svarende Beløb. For Kjøbstæderne og Amtskommunerne og Sognekommunerne have vi i de kommunale Love Regler, hvorefter der af Kommunerne ikke kan udskrives mere end Gennemsnittet af de tre sidste Aars Skattebeløb med Tillæg af en vis Procent, og da nu her er bestemt, at disse Regler skulle følges i de første tre Aar, efter at Loven er traadt i Kraft, er derved bevirket, at Kommunerne ikke blive raadige over det overførte Skattebeløb paa en saadan Maade, at Skatteyderne ikke selv komme til at nyde godt deraf.

Dette er Lovforslagets væsentligste Bestemmelser, men jeg skal anføre, at dette Lovforslag ganske sikkert vil faa videregående Virkninger end dem, der have faaet Udtryk i Lovforslagets Regler. En Virkning vil det nødvendigvis medføre, naar det bliver vedtaget, og det er den, at man kommer til at forandre Loven om den kommunale Indkomstskat i Kjøbenhavn. Denne Skat opkræves jo efter Regler, der i meget falde sammen med de Regler, der ere foreslaaede for Statsindkomstskatte; men paa enkelte og meget væsentlige Punkter er der Afvigelse, og der er det en Nødvendighed at bringe Overensstemmelse til Stede. Dette gælder navnlig om saadanne Punkter som Selvangivelse. Det vil vides, at Selvangivelsen nu er en frivillig Sag i Kjøbenhavn. Hvis man tager en Indkomstskat til Staten med tvungen Selvangivelse, for saa vidt Indtægten har en vis Størrelse, maa man selvfølgelig i Kjøbenhavn have den samme Regel, en Regel, der vil være lige saa praktisk her som for Statsindkomstskatte, og som tillige vil medføre som Resultat, at denne noksom berømte Skattebog kan komme ud af Verden. Forslag til saadanne Ændringer ville være at fremføre senere, naar vi altsaa se, hvorledes det gaar med